

a Pausanias lib. 2.

b Strabo lib. 8.

c Parte 3. Concil.
Chalced.d Greg. lib. 4. epist.
56.XX.
ATHENÆ ME-
TROPOLIS HONO-
RARIA.
e Iustinus lib. 41.
f D. Aug. de Ciuit.
Dei lib. 18. cap. 8.

g Idem ibid. cap. 9.

Ad Isthmum sita est, Ephyra prius dicta ab Oceani filia Ephyra, quæ autho-
re Pausania * prima hanc regionem incoluit, vel vt putat Stephanus ab Ephy-
ro Myrmecis filio ex Epimeta vxore: sed huic postea Corinthi nomen in-
didit Corinthus Marathonis, vel vt Corinthijs persuasum est Iouis fi-
lius. Strabo^b vero hanc primum à Syfpho latrone Æoli filio conditam scri-
bens, prius Corcyram nominatam esse ait, & Cicero pro lege Manilia orans
hanc totius Græciæ lumen appellat. Eò reuera potentia propter situs op-
portunitatem venit, vt vix Romæ, quantum ad luxum, ingluuiem, libi-
dinem & magnificentiam cederet. Hanc Metropolim Ecclesiasticam fuisse,
ita clarè patet in subscriptionibus epistolæ Synodicae^c Episcoporum Achaia
ad Leonem Imperatorem, vt alia probatione non indigeat. Sic enim primo
loco eius Episcopus subscribit: [Petrus Episcopus Metropolis Corinthi, Sā-
cta & cōsubstantialis Trinitas, quæ tuū genus ad munimē fidei Orthodoxæ,
& salutem generis humani constituit, pium tranquillitatis tuæ longissimo tē-
pore seruet Imperiū, venerabilis Imperator.] Imò multi non sine ratione hu-
ius Episcopum Primatem fuisse credunt temporibus Gregorij magni, huic
Athenas & Patras Metropoles in Hellade & Peloponneso subijcientes: sed
id certo pro his temporibus asseuerare non ausim. Fateor Diuum Grego-
rium misso ad Ioannem Corinthiorum Episcopum Pallio, more maiorum,
vt scribit, Helladis Episcopis præcipere,^d vt huic subiecti maneant: [Pallium,
inquit, Ioanni fratri nostro Corinthiorum Episcopo nos transmisisse co-
gnoscite: cui vos magnopere conuenit obedire, præsertim cum hoc sibi &
antiquæ cōsuetudinis ordo defendat, & bona eius, quibus ipsi testimonium
perhibetis, inuitent.] At Helladem prouinciam Ecclesiasticam à Pelopon-
neso distinctam fuisse non satis constat, sicut nec Atheniensium Episcopum
eius Metropolitæ dignitatem consequutum.

Athenas vt inter antiquiores, ita inter nobiliores ciuitates omnes posuere.
Ante Deucalionis tempora regem habuit hæc Ciuitas [Cecropem, inquit
Iustinus^e, quem vt antiquitas fabulosa est, biforem tradidere, quia primus
marem foeminae matrimonio iunxit.] Sed audiamus Diuum Augustinum,^f
de huius nomine non parum notanda scribentem: [Iam Minerua tamquam
Dea celebratur regnante Atheniensibus Cecrope: sub quo rege etiam ipsam
vel instauratam ferunt, vel conditam ciuitatem.] Quomodo autem Athenæ
sic à Minerua dictæ sint sequenti capite docet ex Varrone, his verbis^g: [Vt
Athenæ vocarentur, quod certè nomen à Minerua est, quæ Græcè Αθήνα di-
citur, hanc causam Varro indicat. Cum apparuisset illic repente oliuæ arbor,
& alio loco aqua erupisset, regem prodigia ista mouerunt: & misit ad Apol-
linem Delphicum sciscitatum, quid intelligendum esset, quidue faciendum.
Ille respondit, quod olea Mineruam significaret, vnda Neptunum: & quod
esset in ciuium potestate ex cuius nomine potius duorum Deorum, quo-
rum signa illa essent, ciuitas vocaretur. Isto Cecrops oraculo accepto, ciues
omnes vtriusque sexus (mos enim tunc in ijsdem locis erat, vt etiam foemi-
nae publicis consultationibus interessent) ad ferendū suffragium conuoca-
uit. Consulta igitur multitudine, mares pro Neptuno, foeminae pro Miner-
ua tulere sententias, & quia vna plus inuenta est foeminarū, Minerua vicit.
Ita illa ciuitas, de victoria per foeminas foeminea Athenas nomen accepit.]

Tam illustrem porro urbem Metropolim Ecclesiasticam primis sæculis